

DECYZJA RADY 2011/168/WPZiB**z dnia 21 marca 2011 r.****w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, uchylająca wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swych działaniach na scenie międzynarodowej Unia dąży do promowania zasad demokracji, praworządności, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego, o których mowa w art. 21 Traktatu. Unia dąży do rozwijania stosunków i budowania partnerstw m.in. z organizacjami międzynarodowymi, które wyznają te same zasady.
- (2) Jednym z celów Unii jest zachowanie pokoju, zapobieganie konfliktom i umacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.
- (3) Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (zwany dalej „statutem rzymskim”) wszedł w życie w dniu 1 lipca 2002 r.
- (4) Wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały statut rzymski.
- (5) Zasady statutu rzymskiego, jak również zasady regulujące funkcjonowanie Międzynarodowego Trybunału Karnego (dalej zwanego „MTK”), są w pełni zgodne z zasadami i celami Unii. Poważne zbrodnie podlegające jurysdykcji MTK stanowią przedmiot troski całej społeczności międzynarodowej, w tym Unii i jej państw członkowskich.
- (6) Unia i jej państwa członkowskie są zdecydowane położyć kres bezkarności sprawców tych zbrodni, podejmując środki na szczeblu krajowym i wzmacniając współpracę międzynarodową, by zapewnić skuteczne ściganie i osądzenie tych osób.
- (7) W dniu 10 kwietnia 2006 r. Unia i MTK podpisały umowę w sprawie współpracy i pomocy, która weszła w życie w dniu 1 maja 2006 r. ⁽¹⁾.
- (8) Przepisy i zasady międzynarodowego prawa karnego zawarte w statucie rzymskim powinny być uwzględniane w innych międzynarodowych instrumentach prawnych.
- (9) Unia jest przekonana, że powszechne przystąpienie do statutu rzymskiego jest nieodzowne dla pełnej skuteczności MTK, i z tego względu uważa, że należy zachęcać do inicjatyw na rzecz przyjęcia statutu rzymskiego przez większą liczbę stron, pod warunkiem że inicjatywy te są zgodne z literą i duchem statutu rzymskiego.
- (10) Zachowanie integralności statutu rzymskiego oraz niezależności MTK jest szczególnie ważne.
- (11) W swoich konkluzjach z dnia 30 września 2002 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego Rada opracowała zbiór zasad załączonych do wymienionych konkluzji; zasady te mają stanowić dla państw członkowskich wytyczne przy rozpatrywaniu potrzeby i zakresu ewentualnych umów lub uzgodnień w odniesieniu do propozycji dotyczących warunków wydawania osób MTK.
- (12) W dniu 25 maja 2010 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie konferencji rewizyjnej rzymskiego statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (zwanej dalej „konferencją rewizyjną”), która odbyła się w Kampali (Uganda) w dniach 31 maja – 11 czerwca 2010 r.
- (13) Konferencja rewizyjna przyjęła poprawki do statutu rzymskiego, zgodnie z jego art. 5 ust. 2, definiując zbrodnię agresji i ustalając warunki, zgodnie z którymi MTK mógłby sprawować jurysdykcję w odniesieniu do tej zbrodni; konferencja przyjęła też poprawki do statutu rzymskiego, by rozszerzyć jurysdykcję MTK na trzy dodatkowe zbrodnie wojenne popełnione w trakcie konfliktów zbrojnych niemających charakteru międzynarodowego, oraz postanowiła na razie utrzymać art. 124 statutu rzymskiego. Poprawki te podlegają ratyfikacji lub przyjęciu i wchodzi w życie zgodnie z art. 121 ust. 5 statutu rzymskiego. MTK sprawuje jurysdykcję w odniesieniu do zbrodni agresji, o ile po dniu 1 stycznia 2017 r. stosowną decyzją podejmie większość państw stron wymagana do przyjęcia poprawki do statutu rzymskiego.
- (14) Podczas konferencji rewizyjnej Unia zobowiązała się do przeprowadzenia przeglądu i dokonania aktualizacji swoich instrumentów wspierających MTK oraz do dalszego promowania powszechnego przystąpienia do statutu rzymskiego i zachowania jego integralności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 28.4.2006, s 50.

- (15) Wdrażanie statutu rzymskiego wymaga praktycznych środków, których stosowanie Unia i jej państwa członkowskie powinny w pełni wspierać.
- (16) Plan działań, którego opracowanie było m.in. jednym z postulatów rezolucji w sprawie wejścia w życie Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego przyjętej przez Parlament Europejski w dniu 28 lutego 2002 r. w ślad za wspólnym stanowiskiem Rady 2001/443/WPZiB z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego⁽¹⁾, został przyjęty w dniu 4 lutego 2004 r. i powinien zostać odpowiednio dostosowany.
- (17) W świetle powyższego wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego⁽²⁾ powinno zostać uchylone i zastąpione niniejszą decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Międzynarodowy Trybunał Karny (zwany dalej „MTK”) jest – na użytek zapobiegania poważnym zbrodniom podlegającym jego jurysdykcji i ograniczenia popełniania takich zbrodni – podstawowym środkiem promowania poszanowania międzynarodowego prawa humanitarne i praw człowieka, przyczyniając się w ten sposób do wolności, bezpieczeństwa, sprawiedliwości i praworządności, a także przyczyniając się do zachowania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego, zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Niniejsza decyzja ma umożliwić poczynienie postępów w działaniach na rzecz uzyskania powszechnego poparcia dla statutu rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego (zwanego dalej „statutem rzymskim”) poprzez promowanie jak najszerszego uczestnictwa w jego stosowaniu, przyczynić się do zachowania integralności statutu rzymskiego, wesprzeć niezależność MTK, jego skuteczne i wydajne funkcjonowanie, wesprzeć współpracę z MTK oraz wdrażanie zasady komplementarności.

Artykuł 2

1. Aby przyczynić się do osiągnięcia celu, jakim jest jak najszersze uczestnictwo w stosowaniu statutu rzymskiego, Unia i jej państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, by w stosownych przypadkach, przyspieszać ten proces poprzez podejmowanie kwestii jak najszerszej ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia statutu rzymskiego lub przystąpienia do niego i jego zastosowania w trakcie negocjacji – w tym w negocjacji dotyczących umów – lub w trakcie dialogów politycznych z państwami trzecimi, grupami państw lub odpowiednimi organizacjami regionalnymi.

2. Unia i jej państwa członkowskie przyczyniają się do wprowadzenia w życie statutu rzymskiego na całym świecie i udziału w nim wszystkich państw również poprzez inne środki, takie jak podejmowanie inicjatyw wspierających upowszechnianie wartości, zasad i postanowień statutu rzymskiego

i związanych z nim aktów. Aby zrealizować cele niniejszej decyzji, Unia współpracuje, w razie potrzeby, z innymi zainteresowanymi państwami, instytucjami międzynarodowymi, organizacjami pozarządowymi i innymi przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego.

3. Państwa członkowskie dzielą się ze wszystkimi zainteresowanymi państwami swoimi własnymi doświadczeniami w sprawach związanych z wprowadzaniem w życie statutu rzymskiego i, zależnie od potrzeb, udzielają innych form wsparcia dla tego celu. Państwa członkowskie udzielają, na wniosek, pomocy technicznej oraz, jeśli sytuacja tego wymaga, pomocy finansowej, na rzecz prac legislacyjnych koniecznych, by państwa trzecie mogły uczestniczyć w stosowaniu statutu rzymskiego i wprowadzać go w życie. Unia może na wniosek również uczestniczyć w takiej pomocy. Zachęca się państwa rozważające przystąpienie do statutu rzymskiego lub współpracę z MTK, aby informowały Unię o trudnościach przez nie napotykanym w tym względzie.

4. Wprowadzając w życie niniejszy artykuł, Unia i jej państwa członkowskie koordynują wsparcie polityczne i techniczne udzielane MTK w odniesieniu do różnych państw lub grup państw.

Artykuł 3

W celu wsparcia niezależności MTK Unia oraz jej państwa członkowskie w szczególności:

- zachęcają państwa strony do szybkiego przekazywania w całości ustalonych dla nich składek, zgodnie z decyzją podjętą przez zgromadzenie państw stron;
- podjętą wszelkie wysiłki na rzecz jak najszybszego przystąpienia przez państwa członkowskie do umowy w sprawie przywilejów i immunitetów Międzynarodowego Trybunału Karnego lub jej jak najszybszej ratyfikacji przez państwa członkowskie oraz wspierają przystąpienie do niej lub jej ratyfikację przez inne państwa; oraz
- w stosownych przypadkach starają się wspierać rozwój szkoleń i pomocy dla sędziów, prokuratorów, urzędników oraz prawników w pracach odnoszących się do MTK.

Artykuł 4

1. Unia oraz jej państwa członkowskie uważnie śledzą rozwój sytuacji w zakresie współpracy z MTK zgodnie ze statutem rzymskim.

2. Unia stale kontroluje wykonywanie Umowy między Międzynarodowym Trybunałem Karnym a Unią Europejską w sprawie współpracy i pomocy.

3. Unia i jej państwa członkowskie rozważają zawarcie w stosownych przypadkach doraźnych układów i umów mających umożliwić skuteczne funkcjonowanie MTK i zachęcają strony trzecie do uczynienia tego samego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 12.6.2001, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 18.6.2003, s. 67.

4. Unia i jej państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, nadal zwracają uwagę państw trzecich na konkluzje Rady z dnia 30 września 2002 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz na zasady przewodnie Unii Europejskiej załączone do tych konkluzji odnoszące się do propozycji umów lub uzgodnień dotyczących warunków wydawania osób MTK.

Artykuł 5

Unia i jej państwa członkowskie w stosownych przypadkach podejmują inicjatywy i środki służące zapewnieniu realizowania zasady komplementarności na szczeblu krajowym.

Artykuł 6

Rada i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w stosownych przypadkach koordynują środki podejmowane przez Unię i jej państwa członkowskie w celu wdrożenia art. 2–5.

Artykuł 7

Państwa członkowskie współpracują ze sobą w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania, pod każdym względem, zgromadzenia państw stron.

Artykuł 8

Unia zapewnia spójność i zgodność między swoimi instrumentami i politykami we wszystkich obszarach swoich działań

zewnętrznych i wewnętrznych w odniesieniu do najpoważniejszych międzynarodowych zbrodni, o których mowa w statucie rzymskim.

Artykuł 9

W stosownych przypadkach Rada dokonuje przeglądu niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB traci moc i zostaje zastąpione niniejszą decyzją. Odesłania do uchylonego wspólnego stanowiska 2003/444/WPZiB traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2011 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący